

efter Stationen, selv om det blev en meget stor Station, vilde kunne anlægges for et Beløb af 400,000 Kr. og Banestykket for 200,000 Kr. Det var min første og væsentligste Henstilling. — Den anden, og den vil maasse i sin Tid faae ikke liden Betydning, er, at den Station, der efter Lovforslaget tænkes anlagt paa Nørrebro og vil komme til at ligge et lille Stykke Nord for Assistentens Kirkegaard, paa Havremarken, ved Enden af Nørrebrogade, ganske vist med en lille Dreining formodentlig gjennem St. Stefansvej, forbindes ved et Spor med Frederiksberg Station. Hele denne Forbindelse vil kunne komme til at gaa over Statens Grund, nemlig over Landbohøjskolens Marker, tæt forbi Sygehjemmet, og udgjør kun en Længde af 4,500 Fod. Den vil efter et Overslag fra samme saghyndige Haand kunne anlægges for 75,000 Kr. Gjennem et faadant Spor vilde der tilveiebringes en Forbindelse for al Godsstrafiken fra Nordbanen, fra Klampenborgbanen og fra den eventuelle nye Stump Ringbane, som fører til Østerbro. Al Godsstrafiken fra disse Baner, som skal gaa Vest paa med Vestbanen eller Sydbanen, vil kunne føres til Vestbanen, uden at forulempe Trafiken paa Hovedbanegaarden, som jo Alle ere enige om har en overordentlig indskrænket og knap Plads til at besørge Trafiken. Der vilde derigjennem være vundet Overordentligt, foruden at Trafiken i og for sig fik en kortere og lettere Vej. Jeg tror derfor, at med denne lille Udgift vilde der være vundet ikke lidt, om man udvidede disse Baneanlæg ved Kjøbenhavn med en direkte Forbindelse af Stationen ved Nørrebro med Stationen ved Frederiksberg. — Jeg kommer nu til et tredje Punkt, der allerede er berørt af — jeg tror — alle tre foregaaende Talere, men ialtsald veed jeg med Sikkerhed af de to sidste Talere, nemlig Mafstivværkstedernes Flytning. Jeg er aldeles enig med Indenrigsministerens Forslag om Omstøreligheden, ja Nødvendigheden af disse Værksteders Flytning, derimod nærer jeg en vis Tvivl, om det Sted, de ere foreslaaede flyttede hen, er det allerheldigste. Det forekommer mig nemlig, at naar denne Station paa Nørrebro fik en Sporforbindelse med Frederiksberg, altsaa blev udvidet til en meget stor Station, en Slags Godsranerstation, og man der købte Arealer, som i tilstrækkelig Grad ere tilstede der ligesaa vel som ved Frederiksberg Station og ere at faae ligesaa billige, nemlig hele den store Havremark, der ligger, og flyttede Værkstederne derhen, saa vilde disse faae en langt mere central Beliggenhed, idet de vilde være i Forbindelse med samtlige de fjællandste Baner,

ligge midt mellem dem alle, og for selve Arbejdspersonalet, der vistnok i langt højere Grad bor paa Nørrebro end iverlig ude paa Vesterbro, vilde det ogsaa have sine Fordele, ligesom det ogsaa laa langt nærmere for hele Bestyrelsen, idet denne Banegaard blev en meget stor Banegaard, medens Frederiksberg Station trods Udvidelserne aldrig vilde blive noget meget betydelig. Det er disse Henstillinger, som jeg tillader mig, med den meget korte Begrundelse, jeg har givet dem af Hensyn til Tiden, at gjøre til Ministerens nærmere Overveielse og til Udvalgets gunstige Undersøgelse. Det er en Selvfølge, at jeg med stor Glæde overlader Udvalget de Dølysiinger og Overslag, jeg i saa Henseende har.

Indenrigsministeren (Stuel): Jeg kan ikke Andet end udtale min Tilfredshed med den Modtagelse, dette Lovforslag har nydt i denne Sal, idet det ikke blot fra en enkelt Side er tiltraadt i sin fulde Udstrækning, som det foreligger, men det selv for de Medlemmers Vedkommende, som have haft en og anden Indvending derimod, som mene, at Et og Andet kunde være bedre, dog har viist sig, at deres Indvendinger ikke vare anderledes, end at de kunne slutte sig til Forslaget, som det nu foreligger. Jeg paastjønner det saameget bestomere, som jeg tror, at hvis man i det Hele taget vil vente at kunne gennemføre disse i sig selv betydelige Forbedringer i Trafikforholdene i Kjøbenhavn, saa maa man indskrænke sig til, hvad der her foreligger, til, hvad der er rimeligt, til, hvad der kan gjøres med ikke altfor svimlende Udgifter, kort sagt, man maa ikke i Tveren efter at frembringe noget ganske Overordentligt, gaa tabt af det Meget, som man vil vinde ved Gjennemførelsen af det hele Forslag. Jeg tilstaar, at jeg har frembaaret dette Forslag for Thinget med en vis Tillid, og det er et Forslag, som er fremgaaet af en meget alvorlig Bearbejdelse gjennem det Udvalg, som i lang Tid, vil jeg tilstaa, har bestæftiget sig dermed, men hvis Arbejde saa meget grundigt og vel overveiet er fremkommet for Publikum. Det vilde være kommet frem lidt tidligere, dersom ikke et meget tiltalende Projekt, det indrømmer jeg, var fremkommet paa et noget sent Tidspunkt fra et Medlem af Kommissionen, et Projekt, som imidlertid ikke var udarbejdet i den Detail, at Kommissionen i sin Helhed dengang med fuld Bestemthed kunde udtale sig om dets Gjennemførlighed og Tilraadelighed, men dog var af den Betsafsenhed, at Kommissionen ogsaa fandt det nødvendigt at anstille meget grundige Undersøgelser med Hensyn til Beføstningen og